ליקוטי הלכות — הלכות עבדים

עַל-פִּי הַתּוֹרָה "תְּפִלָּה לַחֲבַקּוּק" (בְּסִימָן יט) הַנַּ"ל בְּהִלְכוֹת מִילָה (הֲלָכָה א):

הָרַב חַיָּב לָמוּל אֶת עַבְדּוֹ. וְאַחַר כָּךְ חַיָּב בְּמִצְוֹת שֶׁהָאִשָּׁה חַיֶּבֶת בָּהֶם, כִּי הָעֶבֶד הוּא קִנְיַן כַּסְפּוֹ וְהוּא מָמוֹנוֹ שֶׁל הָאָדוֹן וְכָל הַנִּפְשׁוֹת שָׁרְשָׁם בָּעֲשִׁירוּת, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ נֵרוֹ יָאִיר, (בְּסִימָן סט) וְעַל-כֵּן כְּשֶׁקּוֹנֶה עֶבֶד וְנַעֲשֶׂה מָמוֹנוֹ. נִמְצָא, שֶׁהוּא בְּחִינַת שֹׂרֶשׁ נַפְשׁוֹ וְהַנֶּפֶשׁ הִוא בְּחִינַת מַלְכוּת דִּקְדֻשָּׁה. וְהָעֶבֶד הוּא הַהֵפֶךְ מִמַּלְכוּת דִּקְדֻשָּׁה בִּבְחִינַת תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ. כִּי הָעֶבֶד הוּא זְהֲמַת הַנָּחָשׁ בִּבְחִינַת אָרוּר כְּנַעַן וְכוּ', בְּחִינַת אָרוּר אַתָּה וְכוּ' כַּמּוּבָא. וְהוּא בְּחִינַת מַלְכוּת הָרְשָׁעָה שֶׁהִוא בְּחִינַת הַנָּחָשׁ שֶׁהוּא הַהֵפֶךְ מִמַּלְכוּת דִּקְדֻשָּׁה. וְעַל-כֵּן כְּשֶׁהָעֶבֶד בָּא לִרְשׁוּת יִשְׂרָאֵל לִהְיוֹת מָמוֹנוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ לְמוּלוֹ לְהַכְנִיעַ הָעָרְלָה שֶׁהִיא רַע הַכּוֹלֵל שֶׁהוּא זְהֲמַת הַנָּחָשׁ שֶׁהוּא מַלְכוּת הָרְשָׁעָה כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה נִכְנָע תַּחַת יַד יִשְׂרָאֵל לִהְיוֹת מָמוֹנוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, דְּהַיְנוּ בְּחִינַת נַפְשׁוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהִוא בְּחִינַת מַלְכוּת דִּקְדֻשָּׁה כַּנַּ"ל:

וְאַחַר כָּךְ חַיָּב בְּמִצְוֹת שֶׁהָאִשָּׁה חַיֶּבֶת בָּהֶן, כִּי מֵאַחַר שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּחִינַת נַפְשׁוֹ, שֶׁהִוא בְּחִינַת אִשָּׁה, שֶׁמִּשָּׁם הַמָּמוֹן, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ (בְּסִימָן סט) שֶׁכָּל הַמָּמוֹן הוּא מִבְּחִינַת נוּקְבָא בְּחִינַת נֶפֶשׁ, עַיֵּן שָׁם. וְעַל-כֵּן חַיָּב בְּמִצְוֹת שֶׁהָאִשָּׁה חַיֶּבֶת בָּהֶם, כִּי הַמָּמוֹן הוּא בְּחִינַת אִשָּׁה כַּנַּ"ל. וְהָעֶבֶד הוּא מָמוֹנוֹ כַּנַּ"ל:

עִנְיַן מִילַת עֲבָדִים: